

Leiðari

Þegar litið er til baka yfir árið eru þetta helstu mál LS í mínum huga.

Fyrst ber þar að nefna að öryggismál eru efst á baugi og hvernig betur megi auka öryggi og skilvirkni eftirlitskerfis sjófarenda þ.e.a.s. AIS kerfisins. Einnig að farið verði yfir þá þætti sem lúta að eftirliti og virkni björgunartækja sem eru um borð í bátunum. Sú staða má aldrei koma upp að öryggi sjófarenda minnki vegna sparnaðar hins opinbera.

Aflaregla í þorski sem hefur verið í gildi síðan 2007 var tekin til endurskoðunar á árinu í aflareglunefnd. Vonbrigði okkar urðu mikil þegar frá nefndinni komu þau skilaboð að engar breytingar yrðu gerðar á aflareglunni. Samantekt LS leiddi í ljós að á undanförnum fjórum árum höfum við verið að veiða um 19% af þorskstofninum á hverju fiskveiðiári en ekki 20% eins og aflareglan hljóðar uppá. Bara þessi mismunur er um 70 þúsund tonn og munar nú aldeilis um þann afla. Þorskstofninn hefur ekki verið stærri síðan 1980 og hrygningarstofn hans hefur ekki verið stærri síðan 1962. Ef það er ekki lag núna til þess að auka skynsamlega við veiðina, hvenær verður það þá?

Svona stór þorskstofn þarf líka mikið að borða og aðalfæða hans er loðna. Hvað er að gerast með loðnuna? Útgefinn loðnukvóti um þessar mundir er um 44 þúsund tonn og hlutur Íslendinga er um 9 þúsund vegna samninga við Norðmenn og Færeyinga. Þurfum við að huga að því að hætta að veiða loðnu og skilja hana eftir sem fæðu fyrir þorskinn í sjónum?

Ekki má gleyma makrílnum sem settur var í kvóta en þó aðeins til eins árs. Möguleikunum hjá mörgum var ýtt út af borðinu með því að reyna fyrir sér við veiðar á þessari fisktegund sem svo til nýlega fór að venja komur sínar hér að ströndum landsins. Ekki bætti úr skák að stjórnvöld í Rússlandi svöruðu viðskiptabanni Íslands í sömu mynt og hættu viðskiptum við okkur með allar fiskafurðir. Þar með hrundi afurðaverð á makríl og öðrum uppsjávarfiski og bundinn var endir á 60 ára gamla viðskiptasögu við Rússland.

Fyrir nýbyrjað fiskveiðiár voru gerðar breytingar á lögum um veiðigjöld. Það liggur fyrir að talsvert var hlustað á þau rök LS sem færð voru fyrir því að veiðigjöld sem áætlað var að lögð yrðu á væru alltof há. Ekki var nóg að gjaldið hækkaði pr. kíló því einnig var þeirri viðmiðun breytt að miðað skyldi við landaðan óslægðan afla en ekki útgefna aflahlutdeild. Þar náðist fram lækkun. Einnig átti að fella burt allan afslátt. Þó náðist í gegn að 20% afsláttur kæmi til allra sem greiða að 4,5 milljónum í veiðigjöld og 15% afsláttur af næstu 4,5 milljónum.

Þessa dagana er LS að vinna að því að ná saman eins stórum hóp smábátaeigenda og mögulegt er til þess að taka þátt í olíuútboði sem samstarfsaðilar LS standa fyrir. Reyna á að ná fram mesta mögulega afslætti á olíu til félagsmanna. Þar reynir á samstöðu félagsmanna til að ná saman sem stærstum hóp í magnkaupum.

Á nýafstöðnum aðalfundi Landssambands smábátaeigenda var samþykkt að nýstofnað smábátafélag, Drangey í Skagafirði yrði 16. svæðisfélag LS með 29 félagsmenn. Óska ég þess að þar vinni félagsmenn ötuglega þannig að samhljómur með LS verði sem mestur og auki styrk félagsmanna sem heild.

Einnig samþykkti fundurinn að barist verði til þrautar fyrir þeirri hógværu kröfu að strandveiðar megi stunda 4 daga í viku og 4 vikur í mánuði með sömu formerkjum og fyrir eru í kerfinu í dag. Ekkert hámark verði á hverju svæði. Með því er vonast til að sókn þeirra sem í kerfinu eru verði hófstilltari í misjöfnum eða slæmum veðrum og sjómenn skapi sjálfum sér og öðrum ekki hættu vegna minnkandi sóknarmarks á hverju tímabili.

Að sama skapi verður fróðlegt að horfa til þess hverjar aðgerðir stjórnvalda í þágu þessa útgerðarflokks verða því strandveiðitímabilið á árinu 2016 verður það síðasta sem þessi ríkisstjórn hefur með að gera. Strandveiðitímabilið sem verður á árinu 2017 mun geta tekið breytingum frá þeim stjórnmálaöflum sem þá verða kjörin til setu á Alþingi enda verða alþingiskosningar í maí það ár. Miðað við þær umræður og yfirlýsingar sem hafa átt sér stað bendir margt til þess að búast megi við umtalsverðum breytingum.

Aðgerðir stjórnvalda til þess að beina yngra fólki eða nýliðum í að hefja útgerð eða reyna að fóta sig á þessum vettvangi eru engar þrátt fyrir að bent hafi verið á þann þátt að nauðsynlegt sé að vekja áhuga þeirra á þessum þætti atvinnulífsins.

Það þarf að eiga sér stað eðlileg endurnýjun í þessari stétt eins og öðrum stéttum atvinnulífsins. Það er ekkert sjálfgefið að þeir sem vilji reyna sig hafi möguleika til að komast að í einhverskonar útgerðarmynstri. Ríkisstjórnarflokkarnir skrifuðu undir stjórnarsamþykkt sem fól í sér meðal annars það mál að sporna gegn aukinni samþjöppun í greininni og stuðla að styrkingu þeirra dreifðu byggða sem prýða strendur landsins.

Það er talsvert umhugsunarefni að sitjandi sjávarútvegsráðherra hyggst ekki leggja fram frumvarp um breytingar á lögum um stjórn fiskveiða á komandi þingi. Það er ekki þannig að allt sé í svo góðum málum varðandi stjórn fiskveiða að engar breytingar séu lagðar til. Mín skoðun er sú að samkomulag stjórnarflokkanna sé ekki í takt í þessum efnum og trú ráðherra á að ná fram málum til breytinga sé lítil.

Það er von mín að hægt verði að koma á fyrirkomulagi sem feli í sér þær aðgerðir að sem bestu og verðmætustu hráefni og helst öllu verði skilað á land. Þannig verði aukið verðmæti sjávarfangs og einnig að allar afurðir nýtist sem mest til manneldis.

Kæru félagsmenn og velunnarar! Ég óska ykkur og fjölskyldum ykkar gleðilegra jóla og farsældar á komandi ári.

Halldór Ármannsson formaður

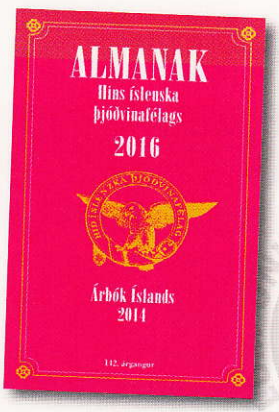

Almanak
Hins íslenska þjóðvinafélags 2016
ásamt
Árbók Íslands 2014

komið í helstu bókaverslanir um land allt.

H Á S K Ó L A Ú T G Á F A N
haskolautgafan.hi.is – hu@hi.is – s. 525 4003